Vlaams Parlement

1301 (2017-2018) – Nr. 2
ingediend op 14 november 2017 (2017-2018)

Amendementen

op het ontwerp van decreet

houdende bepalingen tot verdere regeling
van de invordering van niet-fiscale schuldvorderingen
voor de Vlaamse Gemeenschap en
voor het Vlaamse Gewest en de instellingen
die eronder ressorteren, diverse fiscale bepalingen,
en de overname van de dienst van de belasting
op spelen en weddenschappen,
de automatische ontspanningstoestellen
en de openingsbelasting op slijterijen
van gegiste dranken

Documenten in het dossier:
1301 (2017-2018) – Nr. 1: Ontwerp van decreet

verzendcode: FIN

AMENDEMENT Nr. 1

voorgesteld door Björn Rzoska, Joris Vandenbroucke en Jan Bertels

Artikel 8

Punt 1° vervangen door wat volgt:

"1° in het eerste lid wordt een punt 18°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

*"18°/1 schatter-expert: natuurlijk persoon die opgenomen is op de lijst, bepaald in artikel 3.3.1.0.9/1, §1, 2°;";"***.**

VERANTWOORDING

De Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 verplicht om een nalatenschapsaangifte in te dienen waarop de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie toezicht houdt in het kader van een taak van algemeen belang die behoort tot de fiscale aangelegenheid. Het ontwerp van decreet voorziet dat het Vlaamse Gewest, voor de vervulling van de taak van algemeen belang waarmee het belast is, personen kan aanwijzen wiens schatting bindend is voor de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie. Een 'bevoegd personeelslid' schrijft de kandidaten in op een 'lijst'.

De belastingplichtige zal afgaan op de 'lijst' en kan de overheid aansprakelijk stellen voor schattingshandelingen die hem benadelen, inzonderheid als een te hoge schatting kan verklaard worden door een individuele of structurele belangenvermenging, partijdigheid of afhankelijkheid.

Ambtenaren zijn gehouden aan de beginselen van objectieve en subjectieve onafhankelijkheid en onpartijdigheid. Hetzelfde geldt voor de personen die, ongeacht de aard van hun juridische relatie met de administratie, in een fiscale aangelegenheid een taak van algemeen belang verrichten en die aldus een openbare dienst verlenen in de functionele betekenis van het woord. Dit is het geval voor de persoon wiens schatting bindend is voor de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie.

De opmaak van een 'lijst' (van schatter-expert) na een 'beoordeling in feite' door het 'bevoegd personeelslid' schendt alvast de beginselen van eenheid van verordenende macht, politieke verantwoordelijkheid en wettigheidsbeginsel in fiscale aangelegenheden. De bezorgdheid om een betwisting te vermijden door de werkwijze te 'verruimen' gaat ook voorbij aan de betwistingen die het ontwerp in het leven roept en aan het Grondwettelijk Hof kunnen worden voorgelegd.

Daarom een amendement op de bepaling over de schatting die bindend is voor de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie.

Dit amendement lijnt zich af op het decreet van 10 december 2010 houdende aanstelling van erkende landmeters door provincies, gemeenten en O.C.M.W.'s voor het opmaken van schattingsverslagen in het kader van onroerende verrichtingen die worden gesteld door de provincies, gemeenten en O.C.M.W.'s. Het Grondwettelijk Hof heeft het annulatieberoep tegen het decreet van 10 december 2010 afgewezen bij het arrest nr. 64/2012. Het Grondwettelijk Hof motiveert er waarom de decreetgever aan de landmeter-expert de opmaak van schattingsverslagen kon toevertrouwen, in acht genomen enerzijds de bijzondere waarborgen van onpartijdigheid en onafhankelijkheid die zij bieden en anderzijds hun vertrouwdheid met het opmaken van schattingsverslagen.

De vooropgestelde wijziging houdt met al deze bezwaren rekening door oog te hebben voor de publiekrechtelijke instelling die: (1) van overheidswege is ingesteld; (2) naast de belangen van de aangesloten landmeter-expert ook en vooral een doel van algemeen belang nastreeft; en (3) als opdracht heeft te waken over de naleving van de plichtenleer en de instandhouding van de eer, de discretie, de eerlijkheid en de waardigheid van haar leden.

Er is geen grondwettelijk beletsel dat de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie informatie uitwisselt met de overheden die het tableau van de beoefenaars van het beroep, bedoeld in de wet van 11 mei 2003 tot bescherming van de titel en van het beroep van landmeter-expert bijhouden of instaan voor de naleving van de deontologie van de personen, ingeschreven op dit tableau. Dit is een publiekrechtelijke instelling. Nogmaals, het koninklijk besluit van 15 december 2005 tot vaststelling van de voorschriften inzake de plichtenleer van de landmeter-expert vermeldt expliciet het schatten als activiteit waarop de publiekrechtelijke overheid toezicht houdt en dit verlicht het toezicht van de Vlaamse overheid op de schattingen die haar in beginsel binden.

Het toevertrouwen van de schattingsbevoegdheid aan de landmeter-expert inzake de nalatenschapschatting is des te meer aangewezen omdat de landmeter-expert ook als enige opmetingen kan verrichten en plannen kan opmaken, een conditio sine qua non om de precieze topografische en kadastrale omvang van een onroerend goed keurig en geldig te kunnen bepalen.

Draagwijdte van de te wijzigen ontwerpbepalingen

De Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 voorziet in de verplichting om een nalatenschapsaangifte in te dienen waarop de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie toezicht houdt in het kader van een taak van algemeen belang die behoort tot de fiscale aangelegenheid.

Het amendement betreft de aangifte van nalatenschap en beoogt meer bepaald een gedeeltelijke wijziging van de in het ontwerp van decreet vooropgestelde regeling inzake de nalatenschapschattingen die bindend zijn voor de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie.

Beginselen inzake de fiscale aangelegenheid

De voorgestelde decretale wijziging – met name het ontwerp van decreet en huidig amendement – veronderstelt om eerst en vooral bijzonder zorgvuldig het juridisch statuut van de nalatenschapschatting die bindend is voor de Vlaamse overheid, te bepalen. Daarom wordt tot goed begrip eveneens herinnerd aan de grondwettelijke beginselen die de fiscale aangelegenheid en het statuut van de overheid beheersen. Ze zijn ook aan de orde bij het beantwoorden van de vraag over de verantwoordelijkheid voor de handelingen van de personen die de Vlaamse overheid in uitvoering van de onderzochte decretale wijziging aanwijst om een schattingsverslag in te dienen dat de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie bindt volgens de modaliteiten die de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 bepaalt, eenmaal het thans onderzochte ontwerp van decreet is aangenomen.

Het ontwerp van decreet regelt een gewestaangelegenheid. Ingevolge de nieuwe staatshervorming is de fiscale bevoegdheid van de Vlaamse overheid verruimd, wat betreft onder meer de registratie-, schenkings-, of successierechten, de onroerende voorheffing, verkeersbelastingen en milieuheffingen.

De Grondwet behoudt de aangelegenheid van de belastingen aan het wetgevend orgaan. De wetgever moet bijgevolg zelf de belasting instellen en de essentiële elementen ervan regelen. Het gelijkheidsbeginsel in fiscalibus waarborgt dat de belastingplichtige niet meer moet betalen dan hetgeen hij is verschuldigd. De overheid, inzonderheid de wetgever, mag geen vrijstellingen instellen en moet innen wat verschuldigd is. Wetgevende delegaties zijn hooguit mogelijk voor het vaststellen van de administratieve regels die dienstig zijn voor de aangifte, de aanslag, de controle of de inning, omdat deze aspecten niet uitdrukkelijk de schuld van de belastingplichtige raken.

Overeenkomstig vaste rechtspraak, onder meer van het Grondwettelijk Hof, sluiten de grondwettelijke regels van de gelijkheid en de niet-discriminatie niet uit dat een verschil in behandeling tussen categorieën van personen wordt ingesteld, voor zover dat verschil op een objectief criterium berust en redelijk verantwoord is[1].

Bij het uitoefenen van zijn fiscale bevoegdheden moet de decreetgever dus niet enkel het gelijkheidsbeginsel, maar ook het wettigheidsbeginsel eerbiedigen.

Hierbij moet de decreetgever zich bijgevolg eveneens hoeden voor een delegatie aan de Vlaamse Regering die te ruim is om toelaatbaar te worden geacht.

Delegatie van regelgevende bevoegdheid aan organen of instellingen die geen politieke verantwoordelijkheid dragen ten opzichte van een democratisch verkozen vergadering, is bovendien hoe dan ook ontoelaatbaar omdat ermee afbreuk wordt gedaan aan het beginsel van de eenheid van de verordenende macht en aan het beginsel van de politieke verantwoordelijkheid van de ministers.

Enkel wanneer het gaat om maatregelen die een beperkte en louter technische draagwijdte hebben en waarin geen politieke beleidskeuze kan worden gemaakt, kan een dergelijke delegatie worden aanvaard[2]. Hieraan voldoet in beginsel de bepaling die een 'bevoegd personeelslid' aanwijst om uitsluitend vast te stellen of een aanvrager voor de inschrijving op een lijst van personen die een taak van algemeen fiscaal belang uitoefenen, is ingeschreven op het tableau van de beroepsbeoefenaars van een welbepaald, door de decreetgever aangewezen, gereglementeerd beroep.

---

1 Bewoordingen van het advies 61.044/1 van 24 april 2017 van de afdeling Wetgeving van de Raad van State.

2 Men raadplege het advies nr. 61.053 van 27 maart 2017 van de afdeling Wetgeving van de Raad van State.

Vrijheid van vereniging en beroepsorde

De te amenderen ontwerpbepalingen vermelden ook 'beroepsverenigingen' met wie de overheid 'informatie' kan 'uitwisselen'.

Tot goed begrip wordt dus ook nog herinnerd aan de vrijheid van vereniging en de beroepsorden.

De vrijheid van vereniging omvat eveneens: (1) het recht om niet toe te treden tot een vereniging; en (2) het recht om niet verplicht te worden toe te treden tot een vereniging.

De overheid moet zich in beginsel ook onthouden van inmenging in de statuten van een vereniging en mag in beginsel de vereniging ook niet verplichten om informatie uit te wisselen zonder de toestemming van het lid (van de vereniging) waarover informatie wordt uitgewisseld. Dit verbod is ook verantwoord door de bescherming van het recht op privacy, bepaald in artikel 22 van de Grondwet.

De beroepsorden zijn geen verenigingen (in de zin van artikel 27 van de Grondwet en artikel 11 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM), maar publiekrechtelijke instellingen, die van overheidswege zijn ingesteld, die naast de belangen van de aangeslotenen ook en vooral een doel van algemeen belang nastreven, en die als opdracht hebben te waken over de naleving van de plichtenleer en de instandhouding van de eer, de discretie, de eerlijkheid en de waardigheid van hun leden[3]. De verplichting om toe te treden tot een beroepsorde is in beginsel niet noodzakelijkerwijze strijdig met de vrijheid van vereniging.

Openbare dienst: Vestigingsvoorwaarden betreffen geen taken van algemeen belang

Tot en met de inwerkingtreding van de bijzondere wet van 17 januari 2014 gold dat luidens artikel 6, §1, VI, vijfde lid, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, de federale wetgever bevoegd is om de vestigingsvoorwaarden te regelen, met name als enige bevoegd is om regels te kunnen vaststellen inzake de toegang tot sommige beroepen, algemene regels uit te vaardigen of vereisten inzake bekwaamheden die eigen zijn aan de uitoefening van bepaalde beroepen en om bepaalde beroepstitels te beschermen. De bevoegdheid inzake vestigingsvoorwaarden omvat niet de bevoegdheid om toelatingsvoorwaarden tot openbare ambten vast te stellen, die immers geen beroepen zijn in de zin van artikel 6, §1, VI, laatste lid, 6°, van de wet van 8 augustus 1980. Dit geldt niet alleen voor de personen die deel uitmaken van de openbare diensten in de organieke betekenis van de term, maar ook voor de personen die, ongeacht de aard van hun juridische relatie met de administratie, een taak van algemeen belang verrichten en die aldus een openbare dienst verlenen in de functionele betekenis van het woord[4]. Zoals hierna toegelicht, is dit het geval voor de persoon wiens schatting bindend is voor de Vlaamse overheid.

Artikel 17 van de bijzondere wet van 17 januari 2014 bepaalt dat de gewesten voortaan bevoegd zijn voor 'De vestigingsvoorwaarden, met uitzondering van de voorwaarden voor toegang tot gezondheidszorgberoepen en tot dienstverlenende intellectuele beroepen'.

Deze wijziging doet geen afbreuk aan het gegeven dat de bevoegdheid inzake vestigingsvoorwaarden niet aan de orde is voor het aanwijzen van de personen die, ongeacht de aard van hun juridische relatie met de administratie, een taak van algemeen belang verrichten en die aldus een openbare dienst verlenen in de functionele betekenis van het woord.

Kwalificatie van de delegatie van het toezicht van de overheid op de nalatenschapsaangifte

De verruiming van de bevoegdheid van de gewesten tot 'de vestigingsvoorwaarden, met uitzondering van de voorwaarden voor toegang tot gezondheidszorgberoepen en tot dienstverlenende intellectuele beroepen', neemt dus niet weg dat men het statuut van het optreden van de schatter-expert, ingeschreven op de lijst bedoeld in het ontwerp van decreet, moet bepalen.

De personen die gehouden zijn tot het indienen van een aangifte van nalatenschap, kunnen of moeten daarin een schatting opgeven van het geheel of een deel van de onroerende goederen die zich in België bevinden en die voor hun verkoopwaarde moeten worden aangegeven.

Artikel 3.3.1.0.5 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 voorziet in een aangiftetermijn.

De Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 verplicht niet de belastingplichtige om een schattingsverslag op te maken ter staving van de opgegeven verkoopwaarde van de onroerende goederen

[3] Bewoordingen ontleend aan A. ALEN en K. MUYLLE, Handboek van het Belgisch Staatsrecht, Kluwer, 2011, p. 975, nr. 829.

[4] Men raadplege Arbitragehof nr. 67/99 van 17 juni 1999.

die in de aangifte moeten worden aangegeven[5]. Het schattingsverslag is met andere woorden een instrument van het toezicht van de overheid.

De belastingplichtige is zelf verantwoordelijk voor het indienen van een aangifte waarop de bevoegde entiteit van de Vlaamse overheid toezicht kan houden. Hij staat ook zelf in voor de keuze van de persoon die als lasthebber namens hem de aangifte indient.

Door het toevoegen van een schattingsverslag bij de aangifte, eigent de belastingplichtige zich dit schattingsverslag, al dan niet opgemaakt door een derde, toe. De Vlaamse overheid is conform de beginselen van behoorlijk bestuur verplicht om hiermee rekening te houden en in geval van onenigheid over de schatting een gemotiveerde beslissing te nemen.

De Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 voorziet dus in de verplichting om een nalatenschapsaangifte in te dienen. Hierop houdt de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie toezicht in het kader van een taak van algemeen belang die behoort tot de fiscale aangelegenheid.

Het ontwerp van decreet voorziet dus dat het Vlaamse Gewest, voor de vervulling van de taak van algemeen belang waarmee het belast is, personen kan aanwijzen wiens schatting bindend is voor de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie. De vereiste van een inschrijving op een lijst is hierbij een modaliteit van de uitoefening van de fiscale bevoegdheid van het Vlaamse Gewest. De bepaling 'de schatting is alleen bindend voor de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie als: 1° de schatter-expert op het moment van de schatting is opgenomen op de lijst van de aan te stellen erkende schatters-experten, vermeld in paragraaf 2, na naleving van de voorwaarden daarvoor', stelt noch de vestigingsvoorwaarden noch de voorwaarden voor de uitoefening van een beroep vast.

Nog anders gezegd, als dusdanig betreft artikel 3.3.1.0.9/1 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, eenmaal gewijzigd door het ontwerp van decreet, niet de vrijheid van uitoefening van een activiteit van de persoon die verklaart schattingen van onroerende goederen te kunnen uitvoeren[6].

De persoon, bepaald in het gewijzigde artikel 3.3.1.0.9/1 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, oefent bij de opmaak van de schatting die bindend is voor de Vlaamse overheid, een taak van algemeen belang uit en verleent een openbare dienst in de functionele betekenis van het woord.

Artikel 8 van het ontwerp van decreet stelt de functie van schatter-expert in voor '(een) natuurlijk persoon die beroepsmatig schattingen en waarderingen van onroerende goederen uitvoert en daarvoor beschikt over de beroepskwalificatie'. Conform de modaliteiten, bepaald in artikel 23 van het ontwerp, is diens 'schatting bindend voor de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie'.

Artikel 23 van het ontwerp bepaalt dat de opname op de 'lijst' wordt beslist door 'het bevoegd personeelslid' dat oordeelt of 'nodige bewijsstukken' 'aantonen dat: 1° de aanvrager beroepsmatig schattingen en waarderingen van onroerende goederen uitvoert; 2° de aanvrager over de beroepskwalificatie daarvoor beschikt door de opleiding die hij gevolgd heeft, en door permanente bijscholing' waarvoor de aanvrager 'een afschrift van relevante diploma's, getuigschriften of attesten bezorgt'.

Het ontwerp van decreet voorziet in een administratief beroep bij een 'besluitvormingsorgaan' (in de schoot van de Vlaamse administratie) in geval van een 'weigering tot opname op de lijst'. Het ontwerp van decreet voorziet niet in onverenigbaarheden[7]. Behoudens 'personeelsleden van de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie' kan voortaan iedereen optreden als schatter-expert, dit naar de discretionaire inzichten van het 'bevoegd personeelslid'.

Artikel 23 van het ontwerp van decreet voorziet ook in de publicatie, door de Vlaamse administratie, van de 'lijst' op haar publiek toegankelijke website.

Conform het vertrouwensbeginsel verwacht elke belastingplichtige dat de vermelde personen niet alleen vakbekwaam zijn, maar ook beantwoorden aan de vereisten van objectieve en subjectieve onafhankelijkheid en onpartijdigheid bij het uitoefenen van hun taak van algemeen fiscaal belang. Statutaire of contractuele ambtenaren zijn gehouden aan de beginselen van onafhankelijkheid en onpartijdigheid. Dit geldt evenzeer voor de personen die, ongeacht de aard van hun juridische relatie met de administratie, in een fiscale aangelegenheid een taak van algemeen belang verrichten en die aldus een openbare dienst verlenen in de functionele betekenis van het woord.

---

5 Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 in de huidige vorm of in de vorm zoals desgevallend gewijzigd door het thans te onderzoeken ontwerp van decreet.

6 Artikel 8 van het ontwerp van decreet vermeldt 'schattingen en waarderingen van onroerende goederen'. Het onderscheid tussen 'schattingen' en 'waarderingen' is onduidelijk.

7 Artikel 23 van het ontwerp voorziet in paragraaf 2, zesde lid, van het in te voegen artikel 3.3.1.0.9/1 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013: 'Personeelsleden van de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie kunnen niet optreden als schatter-expert'. Wellicht is dit een toelaatbare weigeringsgrond.

Noodzaak van de wijziging van de artikelen 8 en 23 van het ontwerp van decreet

Men moet bijgevolg de huidige artikelen 8 en 23 van het ontwerp van decreet wijzigen.

Een wijziging dringt zich op omdat: (1) enerzijds de decreetgever zelf nauwkeurig de personen moet aanwijzen die tenslotte een taak van algemeen belang uitoefenen die ontegensprekelijk ook behoort tot de fiscale aangelegenheid; en (2) anderzijds een delegatie van regelgevende of beslissende bevoegdheid aan organen of instellingen die geen politieke verantwoordelijkheid dragen ten opzichte van een democratisch verkozen vergadering, hoe dan ook ontoelaatbaar is omdat ermee afbreuk wordt gedaan aan het beginsel van de eenheid van de verordenende macht en aan het beginsel van de politieke verantwoordelijkheid van de ministers.

De opmaak van een 'lijst' (van schatter-expert) na een 'beoordeling in feite' door een 'bevoegd personeelslid' schendt met andere woorden de beginselen van eenheid van verordenende macht, politieke verantwoordelijkheid en wettigheidsbeginsel in fiscale aangelegenheden. Het discretionaire beleid van het 'bevoegd personeelslid' is immers onttrokken aan deze beginselen.

Een aanvullende reden voor een wijziging van de ontworpen artikelen 8 en 23 is het gegeven dat de decreetgever bij het aanwijzen van de personen die een taak van algemeen belang uitoefenen, eveneens een bijzonder oog moet hebben voor de beginselen van objectieve en subjectieve onpartijdigheid en onafhankelijkheid. De decreetgever mag hier des te minder aan voorbijgaan omdat: (1) de belastingplichtige niet meer moet betalen dan hetgeen hij verschuldigd is; en (2) de belastingplichtige ervan kan uitgaan dat elke persoon, opgenomen op de gepubliceerde lijst, beantwoordt aan de hoogste criteria zonder dat zijn beoordeling (van het schattingsdossier) op nadelige wijze medebepaald wordt door enige individuele of structurele belangenvermenging, dit ongeacht het concrete dossier.

Dit laatste cruciale aandachtspunt herinnert eraan dat de overheid – inzonderheid de Vlaamse administratie – a priori aansprakelijk is voor de inschrijving van een persoon op de 'lijst', ongeacht of hij al dan niet voldoet aan de hoogste vereisten die de belastingplichtige en de overheid mogen vooropstellen.

Zo is het, ook al voorziet het ontwerp van decreet er niet in dat het 'bevoegde personeelslid' een aanvraag tot opname op de lijst kan weigeren wegens een individuele of structurele belangenvermenging. Nog anders gezegd, het 'bevoegd personeelslid' kan een aanvraag tot inschrijving op de 'lijst' weliswaar niet weigeren als de kandidaat een beroepswerkzaamheid uitoefent waarbij hij, als het ware structureel, voordeel haalt uit de (opgewaardeerde) prijsvorming, in weerwil van zijn inschrijving op de 'lijst', hetgeen een schijn van partijdigheid onthult. Doch dit staat de verantwoordelijkheid van de decreetgever niet in de weg omdat hij dit nu eenmaal toelaat.

Nogmaals, de belastingplichtige zal voortaan afgaan op de gepubliceerde lijst en zal de Vlaamse overheid aansprakelijk kunnen stellen voor schattingshandelingen die hem benadelen, inzonderheid als de te hoge schatting kan verklaard worden door een individuele of structurele belangenvermenging, partijdigheid of afhankelijkheid.

Omschrijving van de wijzigingen aan de artikelen 8 en 23 van het ontwerp van decreet

Het amendement vangt dit euvel op met de noodzakelijke en aangewezen wijzigingen.

Het decreet van 10 december 2010 houdende aanstelling van erkende landmeters door provincies, gemeenten en O.C.M.W.'s voor het opmaken van schattingsverslagen in het kader van onroerende verrichtingen die worden gesteld door de provincies, gemeenten en O.C.M.W.'s, is van toepassing op de gemeente en de gemeentelijke verzelfstandigde agentschappen, de provincies en de provinciale verzelfstandigde agentschappen, de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn en de verzelfstandigde agentschappen[8].

Het Grondwettelijk Hof heeft een annulatieberoep tegen het decreet van 10 december 2010 afgewezen bij het arrest nr. 64/2012 van 10 mei 2012. Het Grondwettelijk Hof motiveert er op omstandige wijze waarom precies de decreetgever aan de categorie van de landmeter-expert, bedoeld in de wet van 11 mei 2003, het opmaken van schattingsverslagen kon toevertrouwen, in acht genomen enerzijds de bijzondere waarborgen van onpartijdigheid en onafhankelijkheid die zij bieden en anderzijds hun vertrouwdheid met het opmaken van schattingsverslagen. Daaraan voege men toe dat de landmeter-expert als enige opmetingen kan verrichten en plannen kan opmaken, een conditio sine qua non om de precieze topografische en kadastrale omvang van een onroerend goed keurig te kunnen bepalen.

Het huidige amendement neemt bijgevolg het decreet van 10 december 2010 in aanmerking.

[8] Het decreet van 10 december 2010 werd aangenomen naar aanleiding van de problemen van onderbemanning en achterstand bij de comités van aankoop en de ontvangers van registratie.

Niet alleen is er geen reden om het nu anders te zien, wat betreft de nalatenschapschattingen die de bevoegde entiteit van de administratie binden (ingevolge het ontwerp van decreet). Bovendien is het verantwoord om deze taken van algemeen belang toe te vertrouwen aan de landmeter-expert.

Als het decreet zelf (ingevolge het amendement) de inschrijvingsvoorwaarde bepaalt door te verwijzen naar een inschrijving op het tableau van de landmeter-expert, is het aanneembaar dat het 'bevoegd personeelslid', en dus noch de Vlaamse Regering noch een minister, beslist over een aanvraag tot inschrijving. Dergelijke maatregel heeft immers een beperkte en louter technische draagwijdte waarbij geen politieke beleidskeuze worden gemaakt, namelijk nagaan of de aanvrager is ingeschreven op het tableau van de landmeters-experts. Dergelijke delegatie aan het bevoegd personeelslid is met andere woorden wel aanneembaar, eenmaal het amendement aangenomen.

Zoals meteen verder wordt verduidelijkt, beoogt het amendement de taak van algemeen belang van de opmaak van bindende nalatenschapschattingen toe te vertrouwen aan de landmeter-expert.

In het verlengde van het aangehaalde arrest nr. 64/2012 wordt benadrukt dat de landmeter-expert wellicht als enige beroepscategorie niet verweten kan worden om structureel voordeel te halen uit de (opgewaardeerde) prijsvorming, wat minstens een schijn van partijdigheid onthult. Net de bijzondere onpartijdigheid en onafhankelijkheid van de landmeter-expert verantwoorden dat deze voorafgaandelijk een eed aflegt, hetgeen niet aan de orde is voor een beroepscategorie die voluit enkel de belangen van haar cliënt behartigt (bijvoorbeeld ingevolge de verkoop van een onroerend goed).

De landmeter-expert heeft inderdaad geen structureel voordeel bij een te hoge schatting. Dit is daarentegen wel het geval voor andere categorieën die in hoofdzaak handelingen verrichten waarvan de begroting nu eenmaal wordt bepaald door de verkoopwaarde (vaak een percentage) en die in hun beroepsactiviteit ontegensprekelijk belang hebben bij de hoogste schatting om als enige een exclusiviteitscontract van de mogelijke verkoper (soms de erfgenaam) te verwerven, ook al kan de opgegeven verkoopwaarde niet worden gerealiseerd.

Weliswaar komen te hoge schattingen als het ware steeds ten goede aan de Vlaamse schatkist.

De decreetgever moet evenwel zelf alle waarborgen instellen opdat de personen die het 'bevoegde personeelslid' aanwijst, steeds alle waarborgen bieden voor een correcte schatting – de belastingplichtige heeft het recht om enkel het verschuldigde te moeten betalen –, zonder dat een structurele schijn van partijdigheid of afhankelijkheid ooit weegt op de handelingen van deze personen (die tenslotte met de opmaak van een bindende schatting een taak van algemeen belang verrichten en een openbare dienst verlenen in de functionele betekenis van het woord).

Het amendement nr. 1 wijzigt bijgevolg artikel 8, 1°, van het ontwerp van decreet als volgt (wat betreft de wijzigingen, aangebracht in artikel 1.1.0.0.2 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 van 13 december 2013):

"1° in het eerste lid wordt een punt 18°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"18°/1 schatter-expert: natuurlijk persoon die opgenomen is op de lijst, bepaald in artikel 3.3.1.0.9/1, §1, 2°;";".

Verder wijzigt het amendement om dezelfde redenen artikel 23 van het ontwerp van decreet als volgt (wat betreft het in te voegen artikel 3.3.1.0.9/1, §2, eerste en tweede lid, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 van 13 december 2013):[9]

"§2 De schatter-expert, vermeld in paragraaf 1, tweede lid, 1°, is ingeschreven op het tableau van de beoefenaars van het beroep als bedoeld in de wet van 11 mei 2003 tot bescherming van de titel en van het beroep van landmeter-expert en op wie het koninklijk besluit van 15 december 2005 tot vaststelling van de voorschriften inzake de plichtenleer van de landmeter-expert van toepassing is.

[9] Aan de orde is paragraaf 2, eerste en tweede lid, die het huidige ontwerp van decreet als volgt formuleert:
"§2. De schatter-expert die opgenomen wil worden op een lijst van aan te stellen schatters-experten als vermeld in paragraaf 1, dient daarvoor een aanvraag in door een modelovereenkomst te ondertekenen die de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie ter beschikking stelt, waarbij de nodige bewijsstukken zijn gevoegd die aantonen dat:
1° de aanvrager beroepsmatig schattingen en waarderingen van onroerende goederen uitvoert;
2° de aanvrager over de beroepskwalificatie daarvoor beschikt door de opleiding die hij gevolgd heeft, en door permanente bijscholing.
Om te voldoen aan het eerste lid, 2°, bezorgt hij een afschrift van relevante diploma's, getuigschriften of attesten.".

Om opgenomen te worden op de lijst, vermeld in paragraaf 1, tweede lid, 1°, dient hij een aanvraag in bij de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie. Deze aanvraag bevat de ondertekende modelovereenkomst die de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie ter beschikking stelt en het bewijs van inschrijving op het tableau van de beoefenaars van het beroep als bedoeld in de wet van 11 mei 2003 tot bescherming van de titel en van het beroep van landmeter-expert.".

Met verwijzing naar het arrest nr. 64/2012 geldt dat in casu het verschil in behandeling tussen categorieën van personen berust op een objectief criterium en redelijk verantwoord is. De beoordeling in dit arrest geldt met andere woorden mutatis mutandis ter ondersteuning van het amendement.

De voorgestelde regeling is des te meer redelijk om andere even determinerende redenen.

Zo verbiedt de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 de belastingplichtige niet om zelf in de nalatenschapsaangifte de verkoopwaarde van de onroerende goederen te schatten met de bijstand van de persoon van zijn keuze, waaronder alle personen die hem verklaren beroepsmatig onroerende goederen te schatten. Hun beroepswerkzaamheden worden met andere woorden niet op onredelijke wijze beperkt.

Nog anders gezegd, de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 verbiedt niet de belastingplichtige om een schattingsverslag door een derde te laten opmaken ter staving van de verkoopwaarde van de onroerende goederen die moeten worden aangegeven. De belastingplichtige en zijn lasthebber zijn vrij om zich te houden aan eventuele vormelijke of inhoudelijke criteria die de decreetgever, de Vlaamse Regering of de Vlaamse administratie, heeft vooropgesteld. Het staat de opsteller van het schattingsverslag eveneens vrij om te verklaren dat hij zijn louter privaatrechtelijke opdracht in eer en geweten getrouw heeft vervuld. Dit bindt evenwel niet de overheid, al moet ze overeenkomstig de beginselen van behoorlijk bestuur de aangifte uiteraard wel zorgvuldig beoordelen. De overheid heeft hierbij geen aansprakelijkheid bij de vrije keuze van de lasthebber.

Verder is er aldus ook geen veralgemeende toegang tot de vergelijkingspunten, namelijk voor alle personen die voortaan louter verklaren: (1) beroepsmatig schattingen of waarderingen van onroerende goederen uit te voeren; en (2) daarvoor te beschikken over relevante beroepskwalificaties.

Ten slotte heeft de aanwijzing van een beroepscategorie door de decreetgever zelf het voordeel van de duidelijkheid en is dit alles dus ook proceseconomisch verantwoord. Het huidige artikel 23 van het ontwerp zal immers aanleiding geven tot talrijke betwistingen van de beslissingen van het 'bevoegd personeelslid' dat nu eenmaal discretionair beslist. Enerzijds kunnen de afgewezen aanvragers een beroep instellen bij het 'besluitvormingsorgaan', en vervolgens bij de Vlaamse ombudsman en de Raad van State. Anderzijds kunnen belanghebbende personen die aanstoot nemen tegen een aanwijzing van een andere persoon, rechtstreeks beroep indienen bij de Vlaamse ombudsman en de Raad van State. De decretale aanwijzing van een beroepscategorie beperkt het aantal beroepen.

Aansluitend wijzigt het amendement nr. 3 eveneens artikel 23 van het ontwerp van decreet als volgt (wat betreft het in te voegen artikel 3.3.1.0.9/1, §4, eerste lid, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 van 13 december 2013):

"§4. De bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie organiseert het toezicht en de controle op de naleving van de bepalingen, vermeld in paragraaf 1 tot en met 3. Ze kan informatie uitwisselen met de overheden die het tableau van de beoefenaars van het beroep als bedoeld in de wet van 11 mei 2003 tot bescherming van de titel en van het beroep van landmeter-expert bijhouden of instaan voor de naleving van de deontologie van de personen, ingeschreven op dit tableau.".

Niet alleen sluit deze wijziging naadloos aan op de andere voorgestelde wijzigingen.

Bovendien cijfert deze wijziging de curiosa en onvolmaaktheden weg uit het huidige ontwerp, dat nu eenmaal zonder voldoende juridische onderbouw bepaalt: "Daarbij kan informatie uitgewisseld worden met beroepsverenigingen waarbij de schatter-expert is aangesloten.".

Dit laatste is inderdaad ontegensprekelijk een legistiek curiosum om meerdere redenen.

Vooreerst gaat de decreetgever er zo ten onrechte van uit dat de schatter-expert is aangesloten bij een beroepsvereniging. Deze aanname gaat niet op en is ook strijdig met de vrijheid van vereniging.

Bovendien is de ontworpen regeling strijdig met de vrijheid van vereniging omdat het aangesloten lid niet aangesloten is bij de aangehaalde vereniging met de veronderstelling dat deze vereniging informatie voortaan zomaar kan uitwisselen met de overheid. Zijn lidmaatschap gaat er integendeel vanuit dat de vereniging geen informatie uitwisselt met derden, inzonderheid niet met de overheid.

Anders kan het enkel zijn indien de zogenoemde 'beroepsvereniging' een publiekrechtelijke instelling is (en dat is precies wat het amendement nr. 3 bestendigt). Dan is het niet de vraag of de beroeps-

vereniging 'erkend' is, maar is het wel de vraag naar het (publiekrechtelijk) statuut van die 'vereniging' die enkel ambtshalve informatie kan uitwisselen indien ze inderdaad een publiekrechtelijke instelling is.

Verder is het ook de vraag of artikel 23 van het ontwerp de beroepsvereniging wel verplicht om, zonder de instemming van het betrokken lid, informatie uit te wisselen. Hooguit machtigt het ontwerp van decreet een personeelslid van de administratie om 'informatie uit te wisselen', door als het ware vrijblijvend zelf 'informatie' mee te delen aan de beroepsvereniging. Ten onrechte gaat het ontwerp er dan wel van uit dat deze 'beroepsvereniging' ook 'informatie' kan meedelen; dergelijke aanname is des te meer onjuist indien en omdat deze 'informatie' het betrokken lid kan benadelen.

De vooropgestelde wijziging houdt met al deze bezwaren rekening door oog te hebben voor de publiekrechtelijke instelling die: (1) van overheidswege is ingesteld; (2) naast de belangen van de aangesloten landmeter-expert ook en vooral een doel van algemeen belang nastreeft; en (3) als opdracht heeft te waken over de naleving van de plichtenleer en de instandhouding van de eer, de discretie, de eerlijkheid en de waardigheid van haar leden.

Er is geen grondwettelijk beletsel dat de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie informatie uitwisselt met de overheden die het tableau van de beoefenaars van het beroep als bedoeld in de wet van 11 mei 2003 tot bescherming van de titel en van het beroep van landmeter-expert bijhouden of instaan voor de naleving van de deontologie van de personen, ingeschreven op dit tableau. Dit is een publiekrechtelijke instelling. Nogmaals, het koninklijk besluit van 15 december 2005 tot vaststelling van de voorschriften inzake de plichtenleer van de landmeter-expert vermeldt expliciet het schatten als activiteit waarop de publiekrechtelijke overheid toezicht houdt en dit verlicht het toezicht van de Vlaamse overheid op de schattingen die haar in beginsel binden.

Last but not least, het is des te meer aangewezen om de nalatenschapschattingsbevoegdheid aan de landmeter-expert toe te vertrouwen omdat de landmeter-expert ook als enige opmetingen kan verrichten en plannen kan opmaken, een conditio sine qua non om de precieze topografische en kadastrale omvang van een onroerend goed keurig en geldig te kunnen bepalen.

Artikel 23 van het ontwerp van decreet bepaalt dat het schattingsverslag voor het terrein moet opgeven: "de volledige grondoppervlakte, (...), de relatieve hoogteligging ten opzichte van de straat of omgeving, de oriëntatie (...)". Deze opmetingen uitvoeren is zaak van de landmeter-expert.

Verruiming van de huidige werkwijze en verdere juridische onderbouwing

Het amendement is verantwoord door een onderzoek van het ontwerp van de Vlaamse Regering die aangeeft – samengevat – dat men zich vragen zou kunnen stellen bij het voorbehouden, aan de landmeter-expert, van de schatting die bindend is voor de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie.

De memorie van toelichting legt de ratio legis van de artikelen 8 en 23 uit met enkele overwegingen:
– gelet op de draagwijdte van de schattingen en op het in principe bindend karakter ervan wordt de nodige expertise van de schatters vereist. In eerste instantie moet het gaan om iemand die beroepsmatig, en bijgevolg met een zekere frequentie, dergelijke schattingen uitvoert. Het is niet de bedoeling om a priori bepaalde beroepsgroepen aan te duiden of te weigeren, maar te vervangen door een beoordeling in feite.

  In veel gevallen worden door de koppeling met het beroepsmatig karakter impliciet wel de regels eigen aan het uitgeoefende beroep mee van toepassing op de schattingen in het kader van nalatenschappen, zoals wettelijke kaders ter bescherming van het beroep, een eventuele deontologische code, toezicht- en tuchtmaatregelen,...;
– in afwachting van de inwerkingtreding van artikel 3.3.1.0.9 VCF werd als overgangswerkwijze door de bevoegde minister een charter uitgewerkt in samenwerking met de Koninklijke Confederatie der Landmeters-Experten (KCLE) en BOLE vzw (Beroepsorganisatie voor Landmeters-Experten). Gezien deze samenwerking juridisch onder druk komt te staan omwille van de exclusiviteit van de huidige samenwerking met landmeters, wordt een meer globaal juridisch kader gecreëerd dat de huidige werkwijze verruimt en verder juridisch onderbouwt;
– de nieuwe bepaling legt voor schattingsverslagen decretaal de uniforme opbouw vast waaraan een deskundig rapport voor schattingen van onroerende goederen minimaal moet voldoen. Zo biedt een schattingsverslag dat volgens de bepalingen van dit artikel werd opgemaakt, een alternatief voor de procedure van voorafgaande schatting voor nalatenschappen opgenomen in de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013. Het biedt de overheid en de burger de garantie dat de uitgevoerde expertise op een onafhankelijke en onpartijdige wijze gebeurt, door een schatter-expert ter zake, en dat de resultaten degelijk gemotiveerd zijn;
– aangezien a priori geen beroepsgroepen worden uitgesloten, gaat het om een beoordeling van de beroepskwalificaties in feite. Via delegatie zullen personeelsleden binnen de Vlaamse Belastingdienst worden aangeduid die de ontvangen aanvragen zullen beoordelen; ze hebben daartoe discretionaire bevoegdheid.

Het aanwijzen van de landmeter-expert is verantwoord. Het Schattingsdecreet van 10 december 2010 werd tevergeefs betwist bij het Grondwettelijk Hof.

Met verwijzing naar het arrest nr. 64/2012 geldt ook in casu dat het verschil in behandeling tussen categorieën van personen berust op een objectief criterium en redelijk verantwoord is. De voorgestelde regeling bij amendement is des te meer redelijk om de redenen die werden gegeven.

Het amendement is des te meer verantwoord omdat de Vlaamse Regering met deze onterechte bezorgdheid om een betwisting te vermijden hoe dan ook nu eveneens voorbijgaat aan de betwistingen die het ontwerp nu eenmaal in het leven roept, net door een 'verruiming' van de bestaande werkwijze.

Bij de omschrijving van de 'noodzaak van de wijziging van de artikelen 8 en 23 van het ontwerp van decreet' werd reeds gewezen op knelpunten die het huidige ontwerp instelt. We verwijzen hiernaar.

Zo schendt de opmaak van een 'lijst' (van schatter-expert) na een 'beoordeling in feite' door een 'bevoegd personeelslid' de beginselen van eenheid van verordenende macht, politieke verantwoordelijkheid en wettigheidsbeginsel in fiscale aangelegenheden. Het discretionaire beleid van het 'bevoegd personeelslid' is immers onttrokken aan deze beginselen. Belanghebbende personen kunnen dit knelpunt aankaarten bij het Grondwettelijk Hof.

Er is meer. Nogmaals, ambtenaren zijn gehouden aan de beginselen van onafhankelijkheid en onpartijdigheid. Hetzelfde geldt voor de personen die, ongeacht de aard van hun juridische relatie met de administratie, in een fiscale aangelegenheid een taak van algemeen belang verrichten en die aldus een openbare dienst verlenen in de functionele betekenis van het woord.

Problematisch is dus het gegeven dat de decreetgever bij het aanwijzen van de personen die een taak van algemeen belang uitoefenen, kennelijk geen oog heeft voor de beginselen van objectieve en subjectieve onpartijdigheid en onafhankelijkheid. De decreetgever mag hier des te minder aan voorbijgaan omdat: (1) de belastingplichtige niet meer moet betalen dan hetgeen hij verschuldigd is; en (2) de belastingplichtige ervan kan uitgaan dat elke persoon, opgenomen op de lijst, beantwoordt aan de hoogste criteria zonder dat zijn beoordeling op nadelige wijze medebepaald wordt door enige individuele of structurele belangenvermenging, dit ongeacht het concrete dossier.

De memorie van toelichting poneert hierover ten onrechte dat 'de uitgevoerde expertise op een onafhankelijke en onpartijdige wijze gebeurt' door de personen, opgenomen op de 'lijst'. Het is een illusie te betogen dat een eventueel tuchtorgaan, privaatrechtelijk of publiekrechtelijk, het optreden zal sanctioneren van een onderhorige van een corporatie die structureel onvoldoende onpartijdig en onafhankelijk is wegens de mogelijke belangenvermenging bij de waardebepaling.

Bovendien is het onjuist te poneren dat door het naleven van de opgelegde formele structuur van het schattingsverslag 'de uitgevoerde expertise op een onafhankelijke en onpartijdige wijze gebeurt'. Hooguit kan worden aangenomen dat er een vermoeden van deugdelijke opmaak van het verslag is in de mate dat het formele voorschrift van het ontwerp van decreet wordt nageleefd. De eventuele naleving van de beginselen van onafhankelijkheid en onpartijdigheid hangen daarentegen in essentie af van de hoedanigheid van de persoon die de schatting opmaakt, en niet van zijn (decretale) plicht om een welbepaalde vorm in acht te nemen.

Belanghebbende personen kunnen ook deze knelpunten aankaarten bij het Grondwettelijk Hof.

Vergelijkingspunten en energieprestatiecertificaat – wedervaren

Er zijn nog andere overwegingen ter verantwoording van het huidige amendement.

De Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 verplicht dus om een nalatenschapsaangifte in te dienen waarop de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie toezicht houdt in het kader van een taak van algemeen belang die behoort tot de fiscale aangelegenheid. Het ontwerp van decreet voorziet dat het Vlaamse Gewest, voor de vervulling van de taak van algemeen belang waarmee het belast is, personen kan aanwijzen wiens schatting bindend is voor de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie. Een 'bevoegd personeelslid' schrijft de kandidaten in op een 'lijst'.

Zoals reeds opgegeven, betreft artikel 3.3.1.0.9/1 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, eenmaal gewijzigd door het ontwerp van decreet, niet de vrijheid van uitoefening van een activiteit van de persoon die verklaart schattingen van onroerende goederen te kunnen uitvoeren. De schatter-expert verleent een openbare dienst in de functionele betekenis van het woord.

Het ontwerp stelt dus een veralgemeende toegang in tot de vergelijkingspunten, namelijk voor alle personen die voortaan louter verklaren: (1) beroepsmatig schattingen of waarderingen van onroerende goederen uit te voeren; en (2) daarvoor te beschikken over relevante beroepskwalificaties.

Het ontwerp van decreet opent zo, al bij al, een doos van Pandora voor de toegang tot vergelijkingspunten ten voordele van alle corporaties die met deze informatie beroepshalve zijn gediend, en zonder dat de decreetgever over alle consequenties heeft nagedacht.

Weliswaar treedt de schatter-expert op als ambtenaar in de functionele betekenis van het woord en is hij gehouden aan het beroepsgeheim, doch het ontwerp van decreet maakt zich illusies hierover. Men zet als het ware de kat bij de melk, en het is maar de vraag of dergelijke verruimde toegang tot de functie van schatter-expert de toets aan de Grondwet, bijvoorbeeld het recht op privacy, zal doorstaan. Precies het toekennen van deze functie aan de landmeter-expert eerbiedigt de Grondwet hierover.

Het wedervaren van het energieprestatiecertificaat (EPC) bevestigt de bijzondere moeilijkheden wanneer men een verruimde toegang tot een functie toekent aan als het ware haast eenieder, en dan nog betreft het EPC enkel de kwaliteit van de woning zonder dat de Vlaamse schatkist er rechtstreeks door wordt getroffen. Nu moet de overheid veel te veel aandacht besteden aan het EPC-toezicht.

Het huidige amendement verijdelt de analoge problemen die het huidige ontwerp in het leven roept.

Besluit

De Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 verplicht om een nalatenschapsaangifte in te dienen waarop de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie toezicht houdt in het kader van een taak van algemeen belang die behoort tot de fiscale aangelegenheid. Het ontwerp van decreet voorziet dat het Vlaamse Gewest, voor de vervulling van de taak van algemeen belang waarmee het belast is, personen kan aanwijzen wiens schatting bindend is voor de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie. Een 'bevoegd personeelslid' schrijft de kandidaten in op een 'lijst'.

De belastingplichtige zal afgaan op de 'lijst' en kan de overheid aansprakelijk stellen voor schattingshandelingen die hem benadelen, inzonderheid als de te hoge schatting kan verklaard worden door een individuele of structurele belangenvermenging, partijdigheid of afhankelijkheid.

Ambtenaren zijn gehouden aan de beginselen van objectieve en subjectieve onafhankelijkheid en onpartijdigheid. Hetzelfde geldt voor de personen die, ongeacht de aard van hun juridische relatie met de administratie, in een fiscale aangelegenheid een taak van algemeen belang verrichten (bijvoorbeeld dé schatting) en die aldus een openbare dienst verlenen in de functionele betekenis van het woord.

De opmaak van een 'lijst' (van schatter-expert) na een 'beoordeling in feite' door het 'bevoegd personeelslid' schendt de beginselen van eenheid van verordenende macht, politieke verantwoordelijkheid en wettigheidsbeginsel in fiscale aangelegenheden. De bezorgdheid om een betwisting te vermijden door de werkwijze te 'verruimen' gaat ook voorbij aan de betwistingen die het ontwerp in het leven roept en die aan het Grondwettelijk Hof kunnen worden voorgelegd.

Dit amendement lijnt zich af op het decreet van 10 december 2010 houdende aanstelling van erkende landmeters door provincies, gemeenten en O.C.M.W.'s voor het opmaken van schattingsverslagen in het kader van onroerende verrichtingen die worden gesteld door de provincies, gemeenten en O.C.M.W.'s. Het Grondwettelijk Hof heeft het annulatieberoep tegen het decreet van 10 december 2010 afgewezen bij het arrest nr. 64/2012. Het Grondwettelijk Hof motiveert er waarom de decreetgever aan de landmeter-expert de opmaak van schattingsverslagen kon toevertrouwen, in acht genomen enerzijds de bijzondere waarborgen van onpartijdigheid en onafhankelijkheid die zij bieden en anderzijds hun vertrouwdheid met het opmaken van schattingsverslagen.

De vooropgestelde wijziging houdt met alle bezwaren rekening door oog te hebben voor de publiekrechtelijke instelling die: (1) van overheidswege is ingesteld; (2) naast de belangen van de aangesloten landmeter-expert ook en vooral een doel van algemeen belang nastreeft; en (3) als opdracht heeft te waken over de naleving van de plichtenleer en de instandhouding van de eer, de discretie, de eerlijkheid en de waardigheid van haar leden.

Er is geen grondwettelijk beletsel dat de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie informatie uitwisselt met de overheden die het tableau van de beoefenaars van het beroep als bedoeld in de wet van 11 mei 2003 tot bescherming van de titel en van het beroep van landmeter-expert bijhouden of instaan voor de naleving van de deontologie van de personen, ingeschreven op dit tableau. Dit is een publiekrechtelijke instelling. Nogmaals, het koninklijk besluit van 15 december 2005 tot vaststelling van de voorschriften inzake de plichtenleer van de landmeter-expert vermeldt expliciet het schatten als activiteit waarop de publiekrechtelijke overheid toezicht houdt en dit verlicht het toezicht van de Vlaamse overheid op de schattingen die haar in beginsel binden.

Het toevertrouwen van de schattingsbevoegdheid aan de landmeter-expert inzake de nalatenschapschatting is des te meer aangewezen omdat de landmeter-expert ook als enige opmetingen kan verrichten en plannen kan opmaken, een conditio sine qua non om de precieze topografische en kadastrale omvang van een onroerend goed keurig en geldig te kunnen bepalen.

■

AMENDEMENT Nr. 2

voorgesteld door Björn Rzoska, Joris Vandenbroucke en Jan Bertels

Artikel 23

In de voorgestelde tekst van paragraaf 2, het eerste en het tweede lid vervangen door wat volgt:

"§2. De schatter-expert, vermeld in paragraaf 1, tweede lid, 1°, is ingeschreven op het tableau van de beoefenaars van het beroep als bedoeld in de wet van 11 mei 2003 tot bescherming van de titel en van het beroep van landmeter-expert en op wie het koninklijk besluit van 15 december 2005 tot vaststelling van de voorschriften inzake de plichtenleer van de landmeter-expert van toepassing is.

*Om opgenomen te worden op de lijst, vermeld in paragraaf 1, tweede lid, 1°, dient hij een aanvraag in bij de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie. Deze aanvraag bevat de ondertekende modelovereenkomst die de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie ter beschikking stelt en het bewijs van inschrijving op het tableau van de beoefenaars van het beroep als bedoeld in de wet van 11 mei 2003 tot bescherming van de titel en van het beroep van landmeter-expert."***.**

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 1.

■

AMENDEMENT Nr. 3

voorgesteld door Björn Rzoska, Joris Vandenbroucke en Jan Bertels

Artikel 23

In de voorgestelde tekst van paragraaf 4 het eerste lid vervangen door wat volgt:

*"§4. De bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie organiseert het toezicht en de controle op de naleving van de bepalingen, vermeld in paragraaf 1 tot en met 3. Ze kan informatie uitwisselen met de overheden die het tableau van de beoefenaars van het beroep als bedoeld in de wet van 11 mei 2003 tot bescherming van de titel en van het beroep van landmeter-expert bijhouden of instaan voor de naleving van de deontologie van de personen, ingeschreven op dit tableau."***.**

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 1.

■